

zij hun belangen bij die commissie willen behartigd zien, hun voorstellen voor verbeteringen, grieven wat betreft salarisregeling enz. aan den voorzitter dier commissie, Huize Duinrust, Overveen, mede te deelen.

Helmond, Januari 1919.

CHR. NUIJENS.

WAARVOOR NOG LANGER GEMOBILISEERD?

Van ochtend kreeg ik van den plaatselijken commandant een stuk ter teekening, waarin, onder anderen, ongeveer de volgende zinsnede voorkwam: „zoodat dus voor den militairen geneeskundigen dienst de vrede-toestand is ingetreden”. Dit was dus een bevestiging van hetgeen wij reeds vermoedden, toen de functies van regimenten en bataljonsarts werden opgeheven. Nu is mijn slotsom: Is de vrede-toestand ingetreden, dan moet het corps actieve officieren van gezondheid in staat zijn dien dienst waar te nemen. Toch blijven vele gemobiliseerde res. O. v. G. onder de wapenen. Maar nu dringt zich de vraag aan mij op: Waarom?

Toen de mobilisatie met haar nu en dan onmiddellijk dreigende gevaren ons allen vasthield, toen wisten wij, waarvoor wij den soldatenrok droegen, en al zullen allen gemord hebben, met je verstand kon je er tenminste bij. Dit is nu anders geworden sinds officieel bekend is gemaakt, dat de vrede-toestand is ingetreden. Waarom worden wij nu nog van onze belangen, die toch in de burgermaatschappij liggen, afgehouden? Zou men ons dit niet kunnen mededeelen? men wist dan tenminste, waarom het vaderland onze diensten nog noodig had. Nu weet ik wel, dat sommigen zullen beweren: „Een goed soldaat vraagt niet naar hetgeen zijn chefs hem gelasten”. Hoe graag ik dezen militairen regel voor dreigend gevaar en oorlogstoestanden ook onderstreep en toejuich, op dit oogenblik kan ik mij niet al te best erbij neerleggen; als denkend mensch wil ik nu graag alle factoren kennen, die mij een terugkeeren in de burgermaatschappij beletten.

Ook het plaatsen van vele jonge actieve off. v. gez. aan onze groote militaire hospitalen in de centra, heeft mij de vraag ontlokt, of dit nu wel in het belang is van de nog dienende reserve-officieren van gezondheid.

Indien op al deze vragen een werkelijk bevredigend antwoord zou kunnen worden gegeven, dan geloof ik, dat vele reserve-off. v. gez. dan tenminste wisten, waarvoor zij nog langer van hun burgerlijke belangen werden afgehouden.

Roermond,
23 Januari 1919.

H. VOS,
Res. O. v. G. 2de kl.

BRIEFWISSELING.

DE REFERATEN-AFDEELING VAN HET TIJDSCHRIFT.

Naar aanleiding van het hoofdartikel omtrent deze aangelegenheid in ons nummer van 18 Januari ll. hebben wij een twintigtal brieven van verschillende lezers ontvangen, waarin op- en aanmerkingen omtrent onze plannen worden gemaakt en aanbiedingen van hulp en medewerking aan de nieuw in te richten rubriek worden gedaan. Het is ons voorloopig onmogelijk al die brieven elk afzonderlijk te beantwoorden, ook al omdat vooraf nauwkeurig moet worden overwogen, of die rubriek, waarvoor de plannen reeds geheel gereed zijn, tengevolge van de gedane aanbiedingen nog uitbreiding zal dienen te ondergaan. De schrijvers der brieven kunnen echter verzekerd zijn, dat de inhoud van elk schrijven door ons zorgvuldig zal worden gewikt en gewogen, en dat wij zullen nagaan, in hoeverre eventueele aanbiedingen van medewerking in ons schema ingevogd kunnen worden. Hierover zal dan later bericht volgen.

Reductie.